

Pas Yisroel: What Does that Mean?

Consider the Following Questions:

1. What is Pas Yisroel?
2. Are we supposed to be careful about it?
3. Is normal kosher also Pas Yisroel?

Sources 1 Mishnah Avodah Zarah

AVODAH ZARAH CHAPTER 2 MISHNAH 6

אלו דברים של גוים אסורין. ואין אסורין אסור הנאה: חלב שחלבו גוי ואין ישראל רואהו. והפת. והשמן שלהן — רבי ובית דינו התירו בשמן — ושלקות. וכבשין שדרךן לתת לתוכן זין נחמץ, וטרית טרופה. וציר שאין בה דגה פלביט שוטטת בו. והחילק. וקרט של חלתית, ומלח סלקונטית — הרי אלו אסורין. ואין אסורין אסור הנאה.

Source 2: Commentary of the Rambam on the Mishnah

[1] רוב הדברים הללו כגון הפת והשלקות ודומיהן לא נאסרו אלא כדי שנתרחק מהם ולא נתערב בהם כדי שלא נבוא בהתערבותינו בהם להפקרות בדברים האסורים וזהו ענין אמרם משום חתנות²⁴. ודברים אלו הן מכלל שמנה עשר דבר שגזרו כמו שביארנו בתחלת שבת²⁵.

These things belonging to gentiles are forbidden, but benefit from them is not prohibited: milk which was milked by a gentile without being seen by a Jew, and bread, and their oil — Rabbi and his court permitted oil — and boiled food and pickled food to which they would add wine and vinegar; and minced fish, and brine which does not have any stickleback fish floating in it, and the Hilak fish and grains of asafoetida and salkentit salt — these are forbidden, but benefit from them is not prohibited.

אין מעמידין פרק שני עבודה זרה

והפת : א"ר

כהנא א"ר יוחנן פת לא הותרה בב"ד מכלל דאיכא מאן דשרי אין רבי אתא רב דימי אמר פעם אחת יצא רבי לשדה והביא עובד כוכבים לפניו פת פורני מאפה סאה אמר רבי כמה נאה פת זו מה ראו חכמים לאוסרה מה ראו חכמים משום חתנות אלא מה ראו חכמים לאוסרה בשדה בסבורין העם התיר רבי הפת ולא היא רבי לא התיר את הפת רב יוסף ואיתימא רב שמואל בר יהודה אמר לא כך היה מעשה אלא אמרו פעם אחת הלך רבי למקום אחד וראה פת דחוק לתלמידים אמר רבי אין כאן פלטר בסבורין העם לוכד פלטר עובד כוכבים והוא לא אמר אלא פלטר ישראל א"ר חלבו אפילו למ"ד פלטר עובד כוכבים לא אמרן אלא דליכא פלטר ישראל אבל במקום דאיכא פלטר ישראל לא ורבי יוחנן אמר אפי' למ"ד פלטר עובד כוכבים ה"מ בשדה אבל בעיר לא משום חתנות איבו הוה מנכית ואכיל פת אבי מצרי אמר להו רבא ואיתימא רב נחמן בר יצחק לא תשתעו (2) * (בהדיה דאיבו) דקאכיל להמא דארמאי :

מב"ל דאיכא למאן דשרי - מרקחמ פת לא הותרה בב"ד מכלל דאי צעי הוה שרי ליה אלמא לא פשט איסורו ומכאן סמכו עתה לאכול פת של עובדי כוכבים כיון שלא פשט איסורו בכל ישראל ויש לסמוך על דברי רשב"ג ור"א בר זדוק דאמרי אין גזרין גזרה על הלבוש אלא ח"כ רוב הלבוש יכולין לעמוד בו ועוד ראייה דאמר לקמן (דף ג' ע"ב) דהתיר ח"כ את הפתולא הגיח (ד) להתיר אלא משום דהוה קרו ליה ב"ד שריא ואחריו באו בית דין אחר שהתירוהו ועוד דאמרי בירושלמי דפרקין ובפ"ק דשבת פת עמדו עליו והתירוהו ומי שגזר מפת של עובדי כוכבים מותר לאכול עם מי שאינו מזהר בקערה אחת ח"כ פ"ט פת עובד כוכבים מתערב בפת ישראל דאין להתמיר לאסור ע"י הערובת כדאמר בפ"ק דחולין (דף ו') דלא גזרו על הערובת דמאי וכה"ג (ה) במנא דעובדי כוכבים שרי דליטיה לפת צעיניה דלא גזרו אלא היכא דליטיה צעיניה :

Source 2: Gemara Avodah Zara 35b

**Source 2: Gemara Avodah
Zara 38b**

אין מעמידן פרק שני עבודה זרה

ואתא ישראל וחדו חמיו בגמלים • מטלה שמעתינן משמע דבעינן
שיהא ישראל מקרב הבישול קלת ומה שנהגו להשליך
קיסם לחטר סומכין על מה שיש בדברים שבין בני כבל לבני
ארץ ישראל וקאמר בני כבל משליכין קיסם לחטר ובני מערב לאמרס
קיסם זה מה מעלה ומה מוריד ואת
נמשכין אחר בני כבל ותלמודם :

אמר רבינא *יהלכתא
הא ריפתא דשגרי עובד כוכבים ואפה
ישראל אינ שגרי ישראל ואפה עובד כוכבים
אינ שגרי עובד כוכבים ואפה עובד כוכבים
ואתא ישראל וחתה בה חתויי שפיר דמי

**Source 4: Rosh on Avodah
Zara Chapter 2**

רבינו אשר
ובמקומות שנהגו בו היתר לא פסעם שם איסורו ועני זה
פסעם הגדולים שלא אסרו ארבע לבני מדינתן שטענין בו היתר • כי אמרו שהם מלאתן
המקומות שלא פסעם שם איסורו • וכן מוכח לקמן שפסעם לא פסעו איסורו בכל ישראל •
מדאמר רבי שמלאי לרבי יהודה נשיאה בימיט חמיר את הסת והשיב לו אם כן קרו לן
בי דינא שריא • משמע [ע] הא לא הכי היה מחירו • ועוד ראייה שכתוב בהלכות שבין
בני ארץ ישראל לבני כבל כבבל נוחיין קיסם לתוך החטר • ובני ארץ ישראל לאמרס
קיסם זה מה מעלה ומה מוריד • אלא מקום שהתענה בו שלשה ימים פת של עובד
סככים מותר מפני חיי נפש • וברוב מקומות פוזרנו אין פלטור ישראל מטי והוי כמו
התענה שלשה ימים • ונס בירושלמי שכתב לעיל קאמר שעמעמו עליו והחירוהו מפני חיי
נפש במקום שאין פת ישראל מטי • ועוד אמר בירושלמי בפ' כל שעה חמץ של עובד
סככים שעבר עליו הפסח מותר בהגאה הא באכילה אסור • מתניתין במקום שנהגו שלא
לאכול פת של עובד כוכבים אבל במקום שנהגו לאכול פת של עובד כוכבים מותר אפי'
באכילה* :

הגה"ה
* מותר לאכול פת של עובד כוכבים ואפי' אית
ליס פת ישראל ומי שנהגין איסור נסת של עובד
כוכבים ע"י חתויי ודאי שרי • מא"ז :

קדושה, הלכות מאכלות אסורות פי"ז

**Source 5:
Rambam Laws of
Forbidden Foods
Chapter 17**

MacaBabies™
Mini Pizza Bagels
Cholov Yisroel
Pas Yisroel

ט ויש שם דברים אחרים אסרו אותם חכמים, ואף על פי
שאין לאסורם עקר מן התורה, גזרו עליהם כדי להתרחק
מן הגוים עד שלא יתערבו בהם ישראל ויבאו לידי חתנות. ואלו
הם: אסרו לשתות עמקהם ויאפלו במקום שאין לחוש לייני גסוך, ו
ואסרו לאכול פתם או בשוליהם ויאפלו במקום שאין לחוש
לגעוליהם.

יב אף על פי שאסרו פת גוים, יש מקומות שמקלין בדבר
ולוקחין פת הנחתום הגוי במקום שאין שם נחתום ישראל
ובשדה – מפני שהוא שעת הדחק. אבל פת בעלי בתים אין
שם מי שמורה בה להקל – שעקר הגזירה משום חתנות, ואם יאכל
פת בעלי בתים יבוא לסעוד אצלם.

יג הדליק הגוי את התנור ואפה בו ישראל, או שהדליק ישראל
ואפה גוי, או שהדליק הגוי ואפה הגוי ובא ישראל ונערע
האש מעט או כבשו לאש, הואיל ונשתתף במלאכת הפת – הרי
זו מתרת. ואפלו לא זרק אלא עץ לתוך התנור – התיר כל
הפת שבו, שאין הדבר אלא להיות הפך ששהפת שלהם אסורה.

Source 6: Shulchan Aruch
Yoreh Deah 112

דיני פת ושלקות וחלב וגבינה של עובדי כוכבים

ק"ב דיני פת של עובדי כוכבים. ובו ט"ז סעיפים:
א אסרו חכמים לאכול א פת של עממים ב עובדי כוכבים ג [א] משום (ב) חתנות (א) ד ד [ב] (ואפילו נמקס לילכא משום תמות אסור) (כספ"א קימן רמ"ח) ג [ג] בולא אסרו (ב) אלא פת של חמשת מיני (ג) דגן אבל פת של קטנית ושל אורז ודוחן אינו בכלל פת סתם שאסרו: הנה ה [ד] וגם אינו אסור משום ששולו עובדי כוכבים (ג) אם אינו עולה על שלקן (ג) מליס (טור וכו' בשם משו"ב כרא"ש):

ב (ד) ו [ה] גיש מקומות שמקליין בדבר ולוקחים פת (ז) (ב) מנחתום ז העובד כוכבים [ו] במקום שאין שם נחתום ישראל מפני שהיא שעת הדחק ח [ז] (ו"א ט דאפילו נמקס שפם ישראל (ה) מתי שרי) (ב"י לעט המרדכי וסמ"ק והג"א ומחל"א וא"י ר"ע כלל מ"ד) י [ח] דאבל פת של בעלי בתים אין שם מי שמורה בה להקל שיעקר הגזרה משום חתנות ואם יאכל פת בעלי בתים יבא לטעור אצלם: הנה [ט] ולא מיקרי פת עגל היתם אלא אם עשאו לגמי צימו אצל עשאו למכור מיקרי פלטר אט"ס שאין דרכו כן יא וכן פלטר שעשאו לעממו מיקרי בעל היתם (כך משמע בב"י):
 ג [י] היש מי שאומר יב שאם פלטר (י) הזמין ישראל הרי פתו כפת בעל הבית:

ד [יא] ומקום שאין פלטר ישראל מצוי לדעת המתירין יג (י) ליקח פת מפלטר עובד כוכבים אם הגיע שם פלטר ישראל * הרי פת פלטר עובד כוכבים יד אסורה

פ ידהליק עובד כוכבים התנור ואפה בו ישראל או שהדליק ישראל עובד כוכבים או שהדליק העובד ואפה העובד כוכבים וכו' ישראל [יח] וניער האש מעט הרי זה מותר ויאוכלו לא זרק אלא עין אחד לתוך התנור התייר כל הפת שבו שאין הדבר אלא להיות היכר שהפת שלהן אסורה. יט [יט] (ואם נפס גאס כוי קמטוי) (טור קימן ק"ג ופאגור בשם ר"י מולין והוא נמשכות מהרי"ל רכ"ח):

עד שימכור פלטר ישראל פתו ולאחר שכלה פת ישראל חזור פתו של עובד כוכבים להכשירו:
 ה ויש אומרים שמי שיש בידו פת או שיש פלטר ישראל ויש פלטר עובד כוכבים עושה פת יפה ממנו או ממין אחר שאין בידו של פלטר ישראל מותר לקנות מפלטר עובד כוכבים במקום שנהגו היתר בפת שלקנות מפלטר עובד כוכבים בעיניו ה"ז כפת דחוקה לו:
 ז של פלטר דכיון דדעתו נוחה יותר כפת פלטר זה מפני חשיבותו בעיניו ה"ז כפת דחוקה לו:
 ח [כב] שבמקום שנהגו היתר כפת של פלטר (ה) טו אפילו הוא גלוש (ס) בכינים או שביצים טוחים על פניו מותר טו [כג] אלא אינפנ"דה שאפאה עובד כוכבים אסור לאכול מהפת שלה (ע"ל קימן ק"ג ס"ג): הנה [יד] יש אוקרים שפם שצילס טוחים על פניו משום שכן ענין ולינס בטליס לגמי פת ז"ז יש בשם משום ששולו עובד כוכבים (מוספות וסמ"ג והגהות אשכ"ז ואחר ותרדכי פא"ע וסמ"ק ס"י ר"י) וכן נוהגין * [טו] ויאתן ילו"ש יח שקורין קלג"ן או מיני (ט) ממקד שקורין לעק"ן הם כגלל פת ונמקס שנהגין הימר שפם על עובד כוכבים גם הם מותרים (ו) ולא אמרינן שיש בשם משום ששולו עובד כוכבים יש מיני ילו"ש שקורין קלג"ן שאופין אותם על גדולים ומוספים שגמל בשפם אפייה גמלג או חויר גמולג יש לחיבר ולמקן וכן המנהג (מסרל"י בהגהת ש"ד ואגור בשם ר"י מפרי"ט):

י [טז] יפת בעה"ב אסורה לעולם אפילו קנאה פלטר ממנו ואפילו שלחה לישראל לביתו וכן אפילו שלחה אותה ישראל לאחר אסורה לעולם ושל פלטר מותרת לעולם אפילו קנאה בעה"ב ממנו שלא הלכו באיסור זה אחר מי שהפת בידו עכשיו אלא אחר מי שהיה לו בשעת אפייה:
 ח [יז] גיש מי שאומר דבמקום שאין פלטר מצוי כלל מותר אפילו של בעלי הבתים (וא"י להמין על פת כשר וכן נוהגין) (ב"י בשם א"י ס):

Source 6: continued...

Source 7: Miscellaneous Kashrus Agency Policies, from the web

Sweet-Talk: Inside the Kosher Bakery

By: Rabbi Yisroel Bendelstein

While we're on the subject of bread, it should be noted that more and more kosher consumers are becoming scrupulous about eating only pas Yisrael—which literally means the “bread of a Jew.” To ensure that baked goods are pas Yisrael, an observant Jew must ignite the oven in which the product is being baked. The OU recommends a device called the “Shain System,” named after the inventor, Rabbi Yehuda Shain from Lakewood, New Jersey. This technique involves installing an electric panel near a designated oven that will enable the oven to be turned on by a RFR (who is not in the bakery) using a remote control telephone hook-up. This system meets the strictest halachic requirements and has received the approbation of leading rabbinic authorities.

Pas Yisroel (also spelled Pat Yisroel): Bakery products that were baked by a Rabbi. This can be fulfilled by having a Rabbi turn on the oven.

The OU does not require products to be Pas Yisroel, but will certify a product that is Pas Yisroel as such

Playing with Fire

By: Rabbi Yaakov Luban

Bread Products

Bread items were not included in the restriction of bishul akum²⁴ and are governed by a completely different set of rules. Many are of the opinion that the sages initially prohibited bread baked by a gentile (pas akum) but later rescinded this restriction for commercial bread (pas palter) which is a staple food item.

Some authorities allow the purchase of pas palter if pas yisrael of comparable quality is unavailable²⁵, while others permit pas palter under all circumstances²⁶. Since the restriction was rescinded only because of necessity, many people who are medakdek b'mitzvos (scrupulous in mitzvah observance) refrain from eating pas palter under all conditions²⁷. Nonetheless, many kosher agencies follow the basic halachah, and endorse products which are pas palter²⁸.

Pas palter includes a category of products known as pas haboh bikisnin²⁹. Some common examples of pas haboh bikisnin are pie, cake, cookies, pretzels, bread sticks, flat bread, crackers and kichel. (See Kosher column in Jewish Action, Vol. 54, No.2 for elaboration on this topic.)

Pas Akum –Part II By: Rabbi Shmuel Silber, KOF-K Educational Administrator

KOF-K policy is to use an electrical heating element referred to as a “glow plug” to make products Pas Yisroel. The device is wired by an electrician into the oven and gives off a significant amount of heat into the baking chamber of the oven. The advantage of using this type of heating element is that it is not considered hashlochas kiseym, rather it is considered as chitui or Heseyk (kindling of the fire). The “glow plug” is viewed as an additional fire within the oven and when the Yisroel turns it on, he is a direct part of the baking process.

^י [כ] וְיִשְׂרָאֵל אֲפֹה בַתְּנוּרָה עַל יְדֵי עוֹבֵד כּוֹכְבִים ג' פְּעָמִים בְּיוֹם א' וְהַכְשִׁירוּ הַתְּנוּרָה עַל יְדֵי קִיסָם בְּב' הַפְּעָמִים וּבַפְּעָם הַשְּׁלִישִׁית לֹא הַכְשִׁירוּ מוֹתֵר (מַרְדְּכִי): הִגֵּה ב [כא] וְיִשְׂרָאֵל דֹּאס הַכְשִׁיר הַתְּנוּרָה פֶּעַם א' וְלֹא עִמַּד הַתְּנוּרָה מִנְעַת לַעֲת נִלְא הִסְקָ אֶפִּילֹו אֶפְסֹו צו כך כְּמָה יִמִּים הַכֵּל מוֹתֵר מִכָּח (י) הַכְשִׁיר הַרְאָשׁוֹן (אֲרוּךְ כֵּלל מ"ד וְאֲגוּר) וְיֵשׁ לְסַמּוֹךְ עַל זֶה:

^{יא} (ז) [כב] וְיִשְׂרָאֵל שֶׁל יִשְׂרָאֵל שֶׁאֶפְאָה עוֹבֵד כּוֹכְבִים בְּלִי חִיתוּי דִּישְׂרָאֵל וּבִלְאֵ קִיסָם אֲסוּר (ג) (וְאֲסוּר) לְזַבּוּנֵי לְעוֹבֵד כּוֹכְבִים דִּילְמָא אֲתִי לְזַבּוּנֵי לִישְׂרָאֵל [כג] וְאִם פִּיתַת הַלְחָם לְשֵׁנִים מוֹתֵר לְזַבּוּנֵי לְעוֹבֵד כּוֹכְבִים: הִגֵּה וְהִ"ה לְכֹל פֶּת שֶׁל עוֹבֵד כּוֹכְבִים שֶׁאֲסוּר [כד] וְלִכֵּן נִהְגוּ שֶׁלֹּא לְקַנּוּת חֲמִיכּוֹת פֶּת מִן הַעוֹבֵד כּוֹכְבִים דְּחִישְׁיָן שֶׁמָּא הוּא פֶת אִסּוּר וּמְכַרָּה לוֹ יִשְׂרָאֵל כֵּךְ (מַרְדְּכִי פֶּא"מ וּבִגְלוּרִין):

^{יב} [כה] וְיִשְׂרָאֵל אֶפְאָה עוֹבֵד כּוֹכְבִים הַפֶּת בִּלְאֵ חִיתוּי יִשְׂרָאֵל וּבִלְאֵ קִיסָם אֶפִּילֹו קִרְמוּ פְּנֵי הַפֶּת בַּתְּנוּרָה מוֹעִיל חִיתוּי יִשְׂרָאֵל כֹּל זְמַן שֶׁהַפֶּת צָרִיךְ לְתַנּוּר וּמִשְׁבִּיחַ בְּאֶפִּיטוֹ עֲדִיין יִישׁ מִי שֶׁאֲוֹמֵר שֶׁאֶפִּילֹו הוֹצִיא הַפֶּת יֵשׁ תִּקְנָה לְהַחְזִירוֹ לְתַנּוּר עַל יְדֵי יִשְׂרָאֵל אִם הוּא מִשְׁבִּיחַ: ^{יג} (ח) [כו] כִּי (ד) שֶׁאִינוּ נֹזֶהר מִפֶּת שֶׁל עוֹבֵד כּוֹכְבִים שֶׁהִיִּסֵּב אֶצֶל בַּעַל הַבַּיִת הַנּוֹזֶהר מִפֶּת שֶׁל עוֹבֵד כּוֹכְבִים וְעַל הַשְּׁלַחַן פֶּת יִשְׂרָאֵל וּפֶת שֶׁל עוֹבֵד כּוֹכְבִים הִיפָּה מִשֶּׁל יִשְׂרָאֵל (יא) יִבְצַע בַּעַ"ב מִן הִיפָּה [כז] וּמוֹתֵר בְּכֹל אוֹתָהּ סַעוּדָה בַּפֶּת שֶׁל עוֹבֵד כּוֹכְבִים:

^{יד} כב [כח] (י) כִּי כוֹתֵחַ שֶׁל עוֹבֵד כּוֹכְבִים מוֹתֵר (ט) [כט] וְאִין חוֹשְׁשִׁין לַפֶּת עוֹבֵד כּוֹכְבִים שְׁבוּ: הִגֵּה וְכֵן כֹּל מִקּוֹם שֶׁנִּתְעַרְבָּה פֶּת שֶׁל עוֹבֵד כּוֹכְבִים נִשְׁאָר מֵאֲכָל (ה) נִטְלָו צְרוּז צִין (יג) נִלְא כִּג צִין צִינֵשׁ כֹּד [ל] אֲנֵל אֲסוּר לַעֲרֵב כְּדִי לֵאלֹלוּ (אֲרוּךְ):

^{טו} [לא] כִּי מִי שֶׁנֹּזֶהר מִפֶּת עוֹבֵד כּוֹכְבִים מוֹתֵר לֵאכּוֹל בַּקְעָרָה עִם מִי שֶׁאִינוּ נֹזֶהר מִמֶּנּוּ וְאִף עַל פִּי שְׂטֵעַם פֶּת עוֹבֵד כּוֹכְבִים מִתְעַרֵּב בַּפֶּת יִשְׂרָאֵל אִינוּ חוֹשְׁשׁ: הִגֵּה [לב] וְיִשְׂרָאֵל דְּמִי שֶׁנֹּזֶהר מִפֶּת שֶׁל עוֹבֵד כּוֹכְבִים וְאוֹכֵל עִם אַחֲרִיס שֶׁאִין נֹזֶהרִין מוֹתֵר לֵאכּוֹל עִמָּהּ כִּי מִשּׁוֹם אִינֵה וּקְטַעַה הוֹאִיל וְאִם לֹא יֵאֲכַל עִמָּהּ פֶּת [לג] שֶׁהוּא עֵיקַר הַסַּעוּדָה הִתִּירוּ לוֹ מִשּׁוֹם אִינֵה כּוּ וְאִין לְלַמּוֹד מִכֵּאֵן לִשְׂאָר (יד) אִסּוּרִין (צ"י) נִשְׁסֵה תְּשׁוּבָה אֲשֶׁכְּנוּיָת וְהוּא תְּשׁוּבָה מִהִרְיָ"ל סִימָן ל"ה):

^{טז} [לד] כִּי מִי שֶׁאֲוֹמֵר שֶׁהַנּוֹזֶהר מִפֶּת עוֹבֵד כּוֹכְבִים וְהוּא בִּדְרֵךְ אִם יֵשׁ פֶּת שֶׁל יִשְׂרָאֵל עַד (ו) ד' מִלִּין יִמְחִין: (וְכַנֵּי נִמְצָאָר (י) לַעֲלֵל דְּנוֹהֲגִין לְהַקֵּל):

